

# LÆSEKLUBMATERIALE

NEW YORK TIMES BESTSELLER

# STRAND- LÆSNING



”En charmerende  
kærlighedshistorie,  
der slår benene væk  
under én og får  
hjertet til at banke.”

– Booklist



# EMILY HENRY

ROMAN

GADS FORLAG



gads forlag

# KÆRE LÆSER

Strandlæsning er i sin kerne en bog om hemmeligheder. Dem, vi holder for os selv for at undgå smerte eller afvisning, men også dem, vi bærer rundt på som små, private glæder - som et lille hjørne af verden, der er forbeholdt os alene.

I 2016 led jeg under en forfærdelig skriveblokade. Min første young adult-roman var netop udkommet, et udkast til min næste lå færdigt, og for første gang i mange år var jeg løbet tør for nye ideer og nye projekter at arbejde på. Ligesom January og Augustus (Gus), hovedpersonerne i Strandlæsning, sad jeg fast - både overvældet af det, som foregik i den virkelige verden og skræmt af tanken om et publikum, der forventede noget af mig.

Før jeg blev udgivet, skrev jeg i en tilbagetrukket, trancelignende tilstand, uden bedømmelse og selvbevidsthed. Men da jeg rent faktisk begyndte at dele mit arbejde med omverden, ændrede alt sig. Ligesom January og Gus baksede jeg med skriftens overgang fra at være et helligt rum kun for mig til at være noget, jeg rent faktisk delte med verden. Jeg havde svært ved at finde glæde i mit arbejde. Men ligesom i bogen viste løsningen sig at være relativt simpel.

I stedet for at skrive endnu en genre-udvidende young adult-roman, som jeg plejede, begyndte jeg at arbejde på en moderne kærlighedshistorie om to personer i 30'erne. Og så fortalte jeg ovenikøbet ikke en sjæl om det! Strandlæsning blev mit nye gemmested, og i dets trykthed og varme kunne jeg slås med mine spørgsmål om livet som forfatter - og som menneske.

Mens jeg ledte January og Gus gennem deres respektive skriveblokader, opdagede jeg, at min egen ikke var den sygdom, jeg havde tænkt den som, men snarere et symptom på den dybe, menneskelige frygt, vi alle kæmper med: Er det, vi elsker, tiden værd, selv når verden synes at falde fra hinanden? Er sårbarhed risikoen for afvisning værd? Hvornår beskytter vores hemmeligheder os, og hvornår forhindrer de os i at komme videre? Hvordan finder vi glæde i det umiddelbare øjeblik, der ikke rummer nogen garantier for en lykkelig slutning?

Der er selvfølgelig ingen nemme svar på denne slags spørgsmål men i arbejdet med min lille hemmelige bog, fandt jeg et varmt og trykt sted, hvorfra jeg kunne stille dem.

Og nu tilhører dette sted også dig, kære læser, og jeg er bæret over, at du har valgt at besøge det. Jeg håber, du føler, at Strandlæsning byder dig velkommen med et varmt knus, som en gammel ven i en overflod af kærlighed. Og jeg håber, at forhindringerne i dit eget kreative og menneskelige liv bliver mindre, jo mere du læser, og at du vil finde vejen mod din egen Øjeblikkets Glæde.

God læselyst,

**Emily Henry**



# EN SAMTALE MED EMILY HENRY

## Hvordan vil du beskrive *Strandlæsning*?

Min redaktør har beskrevet den som et varmt knus, og den beskrivelse elsker jeg! Da jeg begyndte at skrive den, havde jeg som mål at skrive præcis den bog, jeg var i humør til: en klog, sjov og varm kærlighedshistorie, som ville få mig til at føle, at jeg lå på en solbeskinnet strand med hele sommeren foran mig og intet andet at lave end at slikke sol og nippe til noget frugt.

## ***Strandlæsning* er en kærlighedshistorie mellem to meget forskellige forfattere; en romance-forfatter og en mere litterær forfatter. Hvad inspirerede dig til at skrive den historie?**

Jeg begyndte at skrive på denne bog som en måde at håndtere en skriveblokade på. Jeg vidste, at jeg gerne ville arbejde på en kærlighedshistorie, men jeg havde meget få ideer til et egentligt plot. Så få ideer, at jeg rent faktisk bare skrev hovedpersonen January frem som en romance-forfatter, der også led af en form for blokade. Nu kunne jeg så arbejde med at spørge ind til, hvad der ville bidrage til en kreativ blokade eller aktivt at lægge flere forhindringer i vejen for January og hendes skrivearbejde. Så dybest set blev Gus kun forfatter, fordi jeg ikke kunne forestille mig noget mere frustrerende end at skrive på en bog, der for længst skulle have været afleveret til ens redaktør og samtidig bo ved siden af en forfatter, der tilsyneladende var bedre til at skrive end en selv. Jeg gjorde ham til litterær forfatter, fordi det eneste værre end at bo ved siden af sin meget tiltrækkende rival - mens man desuden også kæmpede med usikkerhed - ville være at projicere den usikkerhed over på selvsamme rival.

For at komme helt ind under huden på en karakter, tror jeg, man bliver nødt til at trykke på deres ømme punkter og se, hvordan de reagerer. For January er snobberi i forhold til den genre, hun skriver, et meget ømt punkt, og jeg ville virkelig gerne have hende til at se al sin usikkerhed og forbehold i øjnene og få hende til at kæmpe for det, hun gerne vil have - og samtidig skabe så meget friktion og spænding mellem hende og Gus som muligt.





## January og Gus er begge fordomsfulde ift. til hinandens genrer. Er du nogensinde blevet mødt med lignende fordomme?

Helt klart! Jeg er stor fan af young adult og kvindelitteratur, og mens der er masser af kærlighed og støtte til den slags bøger, møder man nogle gange nogen, som tager afstand til disse genrer, og disse møder kan føles som at få kastet en spand koldt vand i sit ellers lykosaligt varme og tørre ansigt.

Jeg husker engang, jeg fortalte en om, hvilken slags bøger jeg skriver, og hans respons var: "Så længe det betaler de faste udgifter, ikke?" Den replik kom faktisk ordret ind i *Strandlæsning*. Nogle gange respekterer folk dig ikke, så snart de finder ud af, hvad du laver, eller måske respekterer de dig, men på grund af deres egne fordomme bliver den respekt til en antagelse om, at du ikke kan lide dit arbejde. Men jeg elsker mit arbejde!

## January og Gus kæmper begge med skriveblokada. Fortæl os lidt om dine egne erfaringer med skriveblokada. Hvordan håndterer du det?

Det er nederen! Det sjove ved skriveblokader er, at jeg åbenbart er i stand til at skrive 90.000 ord om skriveblokader. Jeg er vanvittigt misundelig på dem derude, der ikke tror, at det findes, og jeg er faktisk med dem et stykke af vejen. Jeg kan stort set altid tvinge mig selv ned foran computeren, åbne et Word-dokument og skrive et eller andet. Men det betyder jo ikke, at det ikke kan vise sig, at jeg har skrevet en dårligt husket kopi af et *Felicity*-afsnit, når jeg så læser det igennem senere. Jeg kan altid få mig selv til at skrive, men spørgsmålet er jo, bør jeg det?

Den mest effektive måde at komme over en skriveblokada på har for mig været at spørge, hvor præcis blokaden kommer fra. Hvis det er frygt for, at jeg ikke er helt klar til en ny udfordring, eller at jeg er stødt ind i en plot-hindring, kan en hård yogatime som regel løse problemet. Men nogle gange er jeg simpelthen bare løbet tør for ideer, og så er det tid til at træde lidt væk fra computeren. Det er svært at skrive, når man ikke har noget at skrive om. Nogle gange skal ideforrådet fyldes lidt op.

## Du har skrevet flere YA-romaner inden *Strandlæsning*. Hvad inspirerede dig til overgangen til voksen skønlitteratur?

Det, der tiltrak mig ved YA, var nok min store kærlighed til en god *coming-of-age*-historie. Teenageårene er så transformativ en tid, hvor du lærer dig selv at kende, og bliver nødt til at ændre på dit liv for at få plads til dit nye jeg. Relationer afprøves og din identitet udsættes for en ilddåb. Der er vitterligt intet som disse vigtige år.

Indtil du er omkring 30 år, hvor nøjagtigt de samme ting sker igen. Og så igen omkring de 60 - eller det har jeg i hvert fald hørt - med masser af store, transformativ *coming-of-age-øjeblikke* strøet ud imellem disse aldre. I mine slut 20'ere greb jeg mig selv i at gentage alle de samme spørgsmål til mig selv og verden som da jeg var yngre.

Selvom det nok ikke er helt præcist at sige, at jeg var spændt, så følte jeg mig i hvert fald meget draget mod at skrive om denne anden *coming-of-age*, og jeg elskede også, hvordan mine hovedkarakterer udvidede mine evner til at skrive om relationer og forhold. Mere præcist vidste jeg, at jeg gerne ville give January og Gus en fælles fortid, og for at det kunne ske, måtte de simpelthen bare have mere tid sammen.



## Uden at afsløre noget, kan du så fortælle, hvilken scene du elskede mest at skrive? Og hvilken, du synes, var sværest?

Åååh! Jeg elskede at skrive January og Gus' første rom-com-udflugt, men min yndlingsscene var nok den, der foregår i Petes bogklub, stærkt efterfulgt af alle scener, hvor Pete optræder. De sværeste at skrive var nok Gus' udflugter. De giver bogen en mørkere kant, og det var aldrig min hensigt, at bogen skulle blive for mørk, så jeg tænkte meget på, hvordan jeg balancerede bogens mørkere temaer med dens lethed.

## Er du mest en January eller en Augustus og hvorfor?

Uf, den var værre. De fleste dage føler jeg mig mere som en Augustus, men mere realistisk, så har min rejse nok ikke været så forskellig fra Januarys. Fra en ivrig optimist til en sur kyniker til et sted derimellem. Nogle gange skal jeg aktivt vælge at tro, at der er mere til historien end det lidt triste midt-i-mellem, men det er et valg, jeg træffer, når jeg er i stand til det. Og så elsker jeg mærkelige sko, ligesom January, men er virkelig doven med mit vasketøj, ligesom Augustus.

## Strandlæsning er ikke bare en kærlighedshistorie, den handler også om sorg og om at give slip. Hvad håber du, at læseren tager med sig videre fra en historie om personer som January og Augustus?

For det første håber jeg, at læseren føler sig forstået og omsorgsfuldt behandlet, som om nogen har skrevet en bog lige til dem. Derudover tror jeg, jeg håber, at bogen får folk til at skrive eller ringe til dem, de elsker bare for at fortælle dem netop det, og får dem til at være nærværende i stedet for at trække sig væk, når ting bliver svære. Det er vel ikke for meget at forlange af en bog, vel?



---

## LÆR MERE OM EMILY HENRY

Emily Henry skriver historier om kærlighed og familie for både unge og voksne. Hun studerede kreativ skrivning på Hope College og på New York Center for Art & Media Studies, og tilbringer nu det meste af sin tid i Cincinnati, Ohio, og den del af Kentucky, som er lige derunder. Find hende på Instagram: @EmilyHenryWrites

---



# DISKUSSIONS- SPØRGSMÅL

- 1) Hvilke traditionelle kærlighedstroper ser du brugt i *Strandlæsning*? På hvilke måder forandrer eller omstyrter bogen kærlighedstroper?
- 2) Uanset om du selv er forfatter eller ej, hvordan kan du relatere oplevelsen af skriveblokaden til dit eget liv? Hvis du kunne give January et godt råd til, hvordan hun kunne håndtere lignende livsfaser, hvordan ville det så lyde?
- 3) Hvis du kunne besøge et af bogens steder med en af bogens karakterer, hvem og hvor ville det være?
- 4) January føler sig usikker og defensiv på grund af negative reaktioner på sit genvalg. Har du nogensinde følt dig "bog-udskammet" for at kunne lide en særlig genre? Hvad med "karriere-udskammet"?
- 5) Minder din verdensanskuelse mest om Gus' eller Januarys? Har du tendens til optimisme eller pessimisme? Har det ændret sig med tiden og særlige livserfaringer?
- 6) Mange af Gus' og Januarys problemer med hinanden har rod i antagelser. Hvordan bemærker du, at Januarys fortid påvirker de antagelser, hun gør sig? Bemærker du det samme i det virkelige liv?
- 7) Fortjente Januarys far hendes tilgivelse? Har hun i sandhed tilgivet ham?
- 8) Tror du på ideen om "og de levede lykkeligt til deres dages ende"? Hvordan ville dit lykkelige liv til dine dages ende se ud?
- 9) Foretrækker du at læse bøger med en bestemt slags slutning? Foretrækker du at vide, hvilken slags slutning du kan forvente?
- 10) Hvad er din ultimative strandlæsning?
- 11) Hvis January og Gus fik en efterfølger, hvad skulle den så handle om? Hvad tror du, de har i vente? Hvad håber du for dem?



# FLERE BØGER TIL STRANDTASKEN



**Til krimielskeren**  
**Den forsvundne by**  
af Camilla Sten



**Til den skønlitterære**  
**Kærlighedens år**  
af Johanne Mygind



**Til dig, der vil have mere romance**  
**Dig og mig på ferie**  
af Emily Henry

